

Nr 70

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om uttagande av utländsk skatt och allmän avgift; given Stockholms slott den 21 mars 1969.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden och lagrådets protokoll, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om uttagande av utländsk skatt och allmän avgift.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en ny lag om uttagande av utländsk skatt och allmän avgift. Förslaget är föranlett av den nya införsellagen, som träder i kraft den 1 juli 1969.

Förslag
till
Lag
om uttagande av utländsk skatt och allmän avgift

Härigenom förordnas som följer.

I den mån utländsk skatt eller allmän avgift enligt överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får uttagas här i riket får Konungen förordna, att skatten eller avgiften skall uppbäras och indrivnas i samma ordning som svensk skatt eller allmän avgift, och bestämma villkoren för uppbörden och indrivningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1969.

Genom lagen upphäves lagarna den 15 juni 1935 (nr 315) angående uttagande i vissa fall av ogulden utländsk utskyld eller allmän avgift och den 15 juni 1935 (nr 316) om införsel i avlöning, pension eller livränta för uttagande av oguldna utländska utskylder eller allmänna avgifter.

Föreskrift som Konungen meddelat med stöd av någon av de upphävda lagarna gäller fortfarande till dess Konungen förordnar annat.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 21 februari 1969.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG, BENGTTSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *ändrade regler för uttagande av utländska skatter och allmänna avgifter* och anför.

Inledning

Den 1 juli 1969 träder införsellagen den 6 december 1968 (nr 621) i kraft (NInfL). Samtidigt upphävs lagen den 14 juni 1917 (nr 380) om införsel i avlöning, pension eller livränta (ÄInfL). Enligt den nya lagen får införsel äga rum för bl. a. skatter och allmänna avgifter i fall som särskilt föreskrivs. Med skatter och allmänna avgifter avses endast svenska skatter och avgifter. Förslag till nya bestämmelser om införsel för vissa skatter och avgifter som skall gälla fr. o. m. den 1 juli 1969 har lagts fram i en särskild promemoria, som utarbetats inom finansdepartementet (Stencil Fi 1968: 11). Denna fråga kommer att tas upp i ett annat sammanhang.

Beträffande utländska skatter och allmänna avgifter finns i indrivningshänseende särskilda regler i lagen den 15 juni 1935 (nr 315) angående uttagande i vissa fall av ogulden utländsk utskyld eller allmän avgift (UttagandeL) och lagen den 15 juni 1935 (nr 316) om införsel i avlöning, pension eller livränta för uttagande av oguldna utländska utskylder eller allmänna avgifter (UInfL).

Till grund för NInfL har legat lagberedningens betänkande Utsökningsrätt III (SOU 1964: 57). Lagberedningen framhöll i betänkandet (s. 326) att, om beredningens förslag till införsellag genomfördes, vissa följdändringar skulle behöva göras i reglerna om införsel för utländska utskylder o. d. Lagberedningen hade med hänsyn härtill upprättat förslag till ny lag i detta ämne. Detta förslag torde få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga 1*. Lagberedningens förslag berördes i prop. 1968: 130 med förslag till införsellag m. m. Departementschefen ansåg det mest ändamålsen-

ligt att frågan under vilka förutsättningar och i vilken ordning utländska skatter och allmänna avgifter skulle få tas ut genom införsel reglerades samtidigt som särskilda bestämmelser meddelades om införsel för svenska skatter och allmänna avgifter. Lagberedningens förslag till ny lag om införsel för uttagande av utländska utskylder eller allmänna avgifter borde därför inte prövas i samband med förslaget till ny införsellag (prop. s. 115).

I samband med utarbetandet av nyssnämnda promemoria Fi 1968: 11 har inom finansdepartementet upprättats en promemoria med förslag till nya bestämmelser om uttagande av utländska skatter och allmänna avgifter (Stencil Fi 1969: 2). Över den sistnämnda promemorian har efter remissyttranden avgetts av kammarrätten, riksrevisionsverket, centrala folkbokförings- och uppborädsnämnden, Svea hovrätt, lagberedningen, riksförsäkringsverket, exekutionsväsendets organisationsnämnd, länsstyrelserna i Stockholms och Skaraborgs län, Sveriges advokatsamfund, föreningen Sveriges fögderichefer, föreningen Sveriges kronofogdar och Stockholms köpmannaförenings ackordscentral.

Nuvarande ordning m. m.

Enligt UttagandeL får ogulden utländsk utskyld eller allmän avgift tas ut här i landet i den mån Kungl. Maj:t förordnar därom på grund av överenskommelse med främmande stat. Föranleder indrivning av sådan utskyld eller avgift talan inför domstol eller annan myndighet i Sverige har enligt lagen myndighet som Kungl. Maj:t förordnar rätt att mottaga stämning samt i svenska statens namn själv eller genom ombud tala och svara, såsom om det gällde utskyld till staten.

Det framhölls i prop. 1935: 242 med förslag till UttagandeL att lagen inte var avsedd att lämna möjlighet för främmande stat att i Sverige erhålla rättsskydd eller exekution för sina utskylder i annan mån eller i annan ordning än vad avtal med staten i fråga föranledde. Det framgår också av propositionen att avsikten var att Kungl. Maj:t skulle förordna om exigibilitet för de utländska utskylder som avsågs i handräckningsavtal och utskylderna därefter indrivnas i samma ordning som gäller beträffande svenska utskylder. Beträffande talerätten för svensk myndighet betonades, att de utländska utskylderna endast i processuellt hänseende skulle behandlas som svenska utskylder. Någon förmånsrätt kunde således inte skapas genom den föreslagna bestämmelsen. Riksdagen godtog propositionens förslag (1LU 1935: 50, rskr 290).

Samtidigt med UttagandeL antogs UInfL. UInfL innehåller att, om på grund av överenskommelse mellan Sverige och främmande stat indrivning av ogulda utländska utskylder eller allmänna avgifter får äga rum här i landet, Kungl. Maj:t under förutsättning av ömsesidighet kan förordna att

införsel i gäldenären tillkommande avlöning, pension eller livränta får meddelas för uttagande av sådana utskylder eller avgifter jämte därå belöpan- de ränta och föreskriven indrivningsavgift, uppbördsprovision eller likartad avgift. Vidare föreskrivs att därvid de bestämmelser som är meddelade i ÄInFL beträffande införsel för oguldna utskylder eller allmänna avgifter skall äga motsvarande tillämpning. UInFL uppfattades vid sin tillkomst som en utvidgning av ÄInFL. Det framhölls i nyssnämnda proposition att under förutsättning av ömsesidighet även införselförfarande borde vid indrivning här i riket av utländska utskylder stå till förfogande i samma utsträckning som för svenska utskylder. Utländska utskylder skulle därvid ha samma rätt vid införsel som svenska utskylder.

UttagandeL och UInFL har åberopats i författningar angående handräckning åt utländska myndigheter i beskattningsärenden. Dessa författningar har beslutats på grund av s. k. handräckningsavtal med främmande stat eller på grund av särskilda handräckningsbestämmelser i dubbelbeskattningsavtal. Enligt uttryckliga bestämmelser i sådana författningar får införsel ske för vissa utländska skatter och avgifter (skatter i Förenta stater- na SFS 1941: 1000, 8 § 1 mom., belgiska skatter SFS 1958: 382, 4 § 1 mom., danska skatter SFS 1954: 504, 11 § 1 mom., finska skatter SFS 1943: 287, 8 § 1 mom., franska skatter SFS 1937: 1005, 8 § 1 mom., norska skatter SFS 1950: 592, 8 § 1 mom., tyska skatter SFS 1935: 568, 11 § 1 mom.). Indrivning kan ske med stöd av de sistnämnda författningarna även på annat sätt än genom införsel. Införsel kan däremot inte meddelas för utländsk skatt eller avgift som avses i övriga författningar med bestämmelser om handräckning för uttagande av utländsk skatt och avgift där uttryckligt medgi- vande till införsel inte föreligger (nederländska skatter SFS 1953: 48 och 1968: 771, algeriska skatter 1960: 535, marockanska skatter SFS 1961: 521 och tunisiska skatter SFS 1961: 493).

Uppkommen fråga om ändring i UInFL

NInFL medger att genom införsel tas i anspråk inte bara — som hittills — arbetstagares avlöning, pension och livränta utan även såväl annan ersättning för arbetsinsats av gäldenären, om dennes ställning därvid är jämförlig med en arbetstagares, som periodiskt utgående vederlag för utnyttjande av patent eller rätt till litterärt eller konstnärligt verk eller annat sådant eller för överlåtelse av rörelse.

Lagberedningen anförde i sitt förut nämnda betänkande Utsökningsrätt III (s. 326) att möjligheten att meddela införsel i vissa andra inkomster än avlöning, pension eller livränta borde stå öppen även vid införsel för utländska utskylder. Men även följdändringar i UInFL ansågs påkallade.

Lagberedningens förslag innebär inte någon saklig ändring av vad som nu gäller, fränsett att utrymmet för införsel skulle vidgas på sätt nyss antytts. Enligt förslaget skulle Kungl. Maj:t under förutsättning av ömsesidighet kunna dels förordna att utländska utskylder eller allmänna avgifter, som enligt överenskommelse med främmande stat får indrivnas här i riket, skall kunna tas ut genom införsel dels bestämma villkoren härför. Lagberedningen ansåg obehövt att, som f. n., särskilt nämna ränta, indrivningsavgift, uppbördsprovision eller likartad avgift. I den mån sådan utländsk avgift över huvud får uttagas här i riket är den enligt lagberedningen att anse som allmän avgift (jfr UttagandeL där ränta m. m. inte nämns; se också 2 § c förslaget till införsellag och vad som anförts därom på s. 111 i betänkandet SOU 1964: 57).

Lagberedningen förutsatte att bestämmelserna i den föreslagna nya införsellagen skulle göras tillämpliga även beträffande utländska skatter och allmänna avgifter. NInFL innehåller ingen uppräknig av de skatter och avgifter som kan tas ut genom införsel utan det förutsätts i 2 § c, att lagen kompletteras med särskilda bestämmelser därom. Enligt lagberedningens förslag skulle det ankomma på Kungl. Maj:t ensam att bestämma, för vilka utländska utskylder eller avgifter införsel får ske. Införsel borde enligt lagberedningen i princip inte medges för utländska utskylder o. d. i vidare mån än införsel kan användas för uttagande av motsvarande svenska skatter eller avgifter. Skattelagstiftningen i olika länder företer emellertid stora variationer, och ett ovillkorligt krav på att utländsk utskyld eller avgift skall motsvara viss svensk sådan skulle därför enligt lagberedningen medföra svårigheter. I förslaget begränsades Kungl. Maj:ts möjlighet att förordna om tillämpning av införsel inte i vidare mån än som följer av det också i gällande lag upptagna kravet på ömsesidighet.

Lagberedningen påpekade vidare, i fråga om villkoren för uttagande av skatter och allmänna avgifter genom införsel, att i 5 § andra stycket i förslaget till införsellag hänvisades till vad Kungl. Maj:t med riksdagen förordnar därom. Dessa bestämmelser, som lagberedningen förutsatte skulle komma att röra frågan om preskription av införselmöjligheten o. d., torde inte utan vidare kunna tillämpas på utländska skatter och avgifter. Enligt förslaget skulle Kungl. Maj:t kunna meddela de föreskrifter som behövdes i den delen.

Den föreslagna lagen sades böra träda i kraft samtidigt med NInFL. Den skulle ersätta UInFL, som alltså enligt lagberedningen borde upphävas. Upphävandet skulle inte medföra att förordnanden som meddelats med stöd av den äldre lagen förfaller, fastän skäl enligt lagberedningen kunde finnas att överse hithörande kungörelser. När på grund av gjorda hänvisningar UInFL skolat tillämpas, ansåg lagberedningen nya lagen i fortsättningen böra gälla. Föreskrift härom togs med i lagberedningens förslag.

Promemorian

I promemorian redogörs för nuvarande ordning m. m. och lagberedningens ståndpunktstagande i betänkandet Utsökningsrätt III i enlighet med vad som återgetts i det föregående.

Det framhålls vidare i promemorian att NInFL bör kunna göras tillämplig även vid införsel för utländska utskylder och allmänna avgifter som avses i handräkningsbestämmelser. Detta sägs innebära att UInFL måste ändras, eftersom den avser införsel endast i avlöning, pension eller livränta under det att NInFL möjliggör införsel även i andra inkomster.

Givetvis bör, som beredningen också ansett, införsel för utländska utskylder inte medges i vidare mån än införsel kan användas vid indrivning av svenska skatter och avgifter, heter det vidare i promemorian. I den inledningsvis nämnda promemorian Fi 1968: 11 har föreslagits att, sedan NInFL trätt i kraft, införsel skall få meddelas endast beträffande skatter och avgifter som avses i uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272). Det bör — liksom hittills — ankomma på Kungl. Maj:t att i kungörelse med anledning av träffad överenskommelse om handräckning meddela bestämmelser om och under vilka villkor införsel får ske för uttagande av utländsk skatt eller avgift. Härvidlag bör möjlighet föreligga för Kungl. Maj:t att medge införsel även för utländsk skatt och avgift som inte exakt motsvarar införselbar svensk skatt eller avgift. I promemorian hänvisas till vad lagberedningen uttalat på denna punkt. Vidare nämns i promemorian att gällande avtalsregler om handräckning i vissa fall avser även andra skatter än sådana som motsvaras av uppbördsförordningens skatter. Sålunda omfattas t. ex. arvsskatt av den avtalsreglering som gäller i förhållande till de nordiska länderna samt Frankrike och Tyskland, vilket haft till följd att införsel för utländsk arvsskatt kan meddelas i dessa fall. Den nödvändiga begränsningen av införselmöjligheten enligt de nu angivna riktlinjerna torde kunna åstadkommas genom ändringar i de kungörelser som reglerar förfarandet angående handräckning åt främmande stat i beskattningsärenden.

I promemorian erinras om att nya bestämmelser om utmätning av lön införs genom ändringar i utsökningslagen, som antagits och träder i kraft samtidigt som NInFL (SFS 1968: 623). Detta innebär bl. a. att löneutmätning kan äga rum innan lönen blir tillgänglig för lyftning. Med lön jämställs pension och livränta samt även annan ersättning för arbetsinsats av gäldenär, om dennes ställning därvid är jämförlig med en arbetstagers. Bestämmelserna om utmätning av lön blir tillämpliga även vid utmätning för fordran på svenska skatter och allmänna avgifter. Som en konsekvens härav kommer bestämmelserna att tillämpas vid utmätning för utländska utskylder och avgifter som kan tas ut här i riket med stöd av bl. a. UttagandeL.

Någon ändring i denna lag behövs enligt promemorian inte på grund av de nya bestämmelserna om utmätning i lön.

Emellertid finns det, framhålls fortsättningsvis i promemorian, vissa skäl som talar för att de bestämmelser som nu regleras i UttagandeL och UInfL bör sammanföras i en enda lag. Vid deras tillkomst uttalades att den föreslagna utvidgningen av ÄInfL:s tillämpningsområde som avsågs med UInfL lämpligen syntes böra ske i form av en fristående lag. Man torde sålunda närmast ha betraktat den ena lagen som en utvidgning av bestämmelserna om utmätning för skatt och den andra som en komplettering av ÄInfL. Betraktelsesättet synes emellertid bli något annorlunda sedan bestämmelser om införsel av skatt och allmän avgift på grund av NInfL:s utformning kommer att finnas i uppbörds- eller skatteförfattningar. De båda lagarna avser i viss mån samma ämne, nämligen uttagande här i riket av utländsk skatt och allmän avgift. Med hänsyn till dessa omständigheter och även till behovet av modernisering och förtydliganden synes enligt promemorian bestämmelserna i de båda lagarna böra omarbetas och sammanföras i en enda lag. Promemorians förslag till sådan lag torde få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

I promemorian lämnas följande specialmotivering till nyssnämnda förslag.

I 1 § föreslås bestämmelser som medför att de svenska reglerna om uppbörd och indrivning av skatt eller allmän avgift kan bli tillämpliga på utländsk skatt och allmän avgift. Villkoren härför är att skatten eller avgiften omfattas av överenskommelse om handräckning samt att särskilda bestämmelser meddelats om att sådan fordran får tas ut här i riket. Att skatt och avgift får »uttagas» avses innebära såväl uppbörd som indrivning. Indrivningsförfarandet kan innefatta även införsel (jfr 2 §).

Bestämmelser om indrivning av skatt beslutas i princip av Kungl. Maj:t och riksdagen gemensamt. I 2 § meddelas en fullmakt för Kungl. Maj:t att utan riksdagens särskilda bemyndigande meddela sådana bestämmelser. Motsvarande gäller enligt UttagandeL. Fullmakten begränsas i förslaget att avse uppbörd eller indrivning *i samma ordning* som svensk skatt eller allmän avgift. Frågan om uppbörd av utländsk skatt har inte berörts i prop. 1935: 242 men UttagandeL har dock återopats vid meddelande av bestämmelser om uppbörd av utländsk källskatt på utdelning i Sverige (SFS 1965: 40). Att den utländska skatten eller avgiften skall kunna tas ut i samma ordning som svensk skatt eller avgift innebär att endast de gällande formerna för uppbörd och indrivning kan användas. Såsom utländsk allmän avgift torde få anses ränta, indrivningsavgift och uppbördsprovision m. m. som särskilt nämnts i UInfL. Som framgår av 2 § andra stycket fordras för att införsel skall få meddelas för utländsk skatt eller avgift att detta uttryckligen angetts. Motsvarande gäller för svensk skatt och allmän avgift enligt 1 §

NInfL. I UInfL anges att ÄInfL:s bestämmelser om införsel för oguldna utskylder eller allmänna avgifter är tillämpliga vid införsel för där avsedda utländska skatter och avgifter. I förslaget har denna bestämmelse inte tagits med. Av 2 § första stycket förslaget torde nämligen framgå att införsel för utländsk skatt eller avgift skall ske i samma ordning som införsel för svensk skatt och allmän avgift. Förslaget upptar inte heller »ömsesidighet» som villkor för införsel vilket är fallet med UInfL. Ömsesidighet torde nämligen vara förutsättning för tillkomsten av överenskommelse om handräckning över huvud taget.

Innehållet i 3 § motsvaras i stort sett av den bestämmelse i UttagandeL, vars syfte har berörts i det föregående.

Sista stycket i övergångsbestämmelserna har sin motsvarighet i övergångsbestämmelserna till de bestämmelser i uppbördsförordningen som föreslagits i Fi 1968: 11 (jfr prop. 1968: 130 s. 144). Den nu föreslagna övergångsbestämmelsen betingas av att det inte rimligen kan ankomma på arbetsgivare att avgöra i vad mån äldre införselbeslut skall tillämpas efter lagens ikraftträdande (jfr SOU 1964: 57 s. 195). I vilken utsträckning äldre beslut om införsel för utländsk skatt eller avgift skall hävas får bli beroende av vad som föreskrivs i samband med ändringar i de kungörelser som avser gällande handräckningsbestämmelser.

Remissyttrandena

Remissinstanserna har inte haft något att erinra i sak mot de nya reglerna för uttagande av utländska skatter och allmänna avgifter som föreslagits i promemorian Fi 1969: 2.

Föreningen Sveriges kronofogdar anför att föreningen i sitt yttrande över promemorian med förslag till bestämmelser om införsel för vissa skatter och avgifter m. m. Fi 1968: 11 föreslagit att införselinstitutet skall gälla för alla de skatter och avgifter till stat och kommun som kronofogdemyndigheterna författningsenligt har att indriva och som hos myndigheterna betecknas som allmänna mål. I konsekvens härmed anser föreningen att införsel skall få användas vid indrivning av samtliga utländska skatter och avgifter som enligt meddelade bestämmelser får indrivas här i landet i samma ordning som svensk skatt eller allmän avgift.

Riksförsäkringsverket framhåller att i dess arbetsuppgifter ingår beräkning och i stor omfattning debitering och uppbörd av arbetsgivaravgifter till sjukförsäkring, försäkring för tilläggspension och yrkesskadeförsäkring, allmänna arbetsgivaravgifter, redareavgifter till sjöfolks pensionering och byggnadsforskningsavgifter. Vidare förekommer, sägs det, att verket har fordran på något slag av sådana avgifter gentemot företag eller personer utomlands. Verket har därför intresse av att man skapar möjligheter till

effektivt uttagande av avgifterna även utanför Sverige genom ömsesidiga överenskommelser med andra länder. Verket utgår från att utländska avgifter av motsvarande slag täcks av begreppet allmän avgift enligt den föreslagna lagen om uttagande av utländsk skatt och allmän avgift och att lagen sålunda enligt dess 1 § kommer att avse överenskommelser från svensk sida om bl. a. avgifter som verket beräknat.

Svea hovrätt fäster uppmärksamheten på att de kungörelser som reglerar förfarandet vid handräckning åt främmande stat i beskattningsärenden grundar sig på avtal med främmande stater, för vilka avtal ömsesidighet torde vara en förutsättning. Ändring i sådan kungörelse kan, sägs det, därför inte ske utan att även det grundläggande avtalet ändras.

Beträffande den lagtekniska utformningen av promemorian förslag har några remissinstanser framfört smärre anmärkningar.

Kammarrätten anser att den tolkning som promemorian ger uttryck åt — nämligen att ränta, indrivningsavgift, uppbördsprovision eller likartad avgift utan särskild bestämmelse är att anse som allmän avgift — inte är självklar för indrivningsmyndigheterna. Kammarrätten påpekar att, om dessa myndigheter jämför den föreslagna lydelsen med den lydelse som i promemorian Fi 1968: 11 föreslagits beträffande 60 § 4 mom. första stycket uppbördsförordningen¹, de kommer att finna att där särskilt angetts restavgift, tilläggsavgift och ränta såsom föremål för införsel trots att nämnda avgifter har karaktär av allmänna avgifter (se SOU 1964: 57 s. 111). Det ifrågasätts således om inte i den nya lagen om uttagande av utländska skatter och allmänna avgifter direkt borde anges att nämnda utländska avgifter får tas ut här i landet.

Svea hovrätt finner det kunna ifrågasättas om inte innehållet i 1 och 2 §§ borde sammanföras i ett lagrum. Beträffande 2 § andra stycket anser hovrätten lagtexten böra utformas i överensstämmelse med 1 § 3 NInFL eller 60 § 4 mom. andra stycket uppbördsförordningen enligt förslaget i promemorian Fi 1968: 11².

Lagberedningen anser att 2 § andra stycket inte är fullt tillfredsställande från redaktionell synpunkt. Av Kungl. Maj:ts bestämmelser bör direkt och klart framgå, framhåller lagberedningen, i vad mån införsel får äga rum. Om detta beaktas, blir tydlighöret i nämnda stycke överflödigt.

¹ Författningsrummet i förslaget i Fi 1968:11 lyder: »Införsel enligt införsellagen — — får äga rum vid indrivning av restförd skatt och avgift som anges i 1 § första stycket samt därå belöpande restavgift, tilläggsavgift eller ränta».

² Författningsrummet i förslaget i Fi 1968: 11 lyder: »För skatt eller avgift som på grund av föreskrift i annan författning skall indrivnas i samma ordning som skatt enligt denna förordning får införsel beviljas endast om det är särskilt medgivet».

Departementschefen

Utländska skatter och allmänna avgifter är inte utan vidare uttagbara i Sverige. Förutsättningen för uttagande av sådana skatter och avgifter framgår av UttagandeL. Uttagande får enligt denna lag ske i den mån Kungl. Maj:t förordnar om det på grund av överenskommelse med främmande stat.

Även om förutsättningarna för uttagande av utländsk skatt eller allmän avgift är för handen följer inte därav att skatten eller avgiften får tas ut genom införsel. Kungl. Maj:t kan emellertid enligt UInfL under förutsättning av ömsesidighet förordna att införsel i galdenären tillkommande avlöning, pension eller livränta får meddelas för uttagande av sådan skatt eller avgift liksom därå belöpande ränta och föreskriven indrivningsavgift, uppbördsprovision eller likartad avgift. Därvid skall de bestämmelser som är meddelade beträffande införsel för oguldna utskylder eller allmänna avgifter i ÄInfL äga motsvarande tillämpning.

ÄInfL ersätts den 1 juli 1969 med NInfL. Enligt NInfL får införsel äga rum för skatter och allmänna avgifter i fall som särskilt föreskrivs. Jag har för avsikt att föreslå Kungl. Maj:t att i särskild proposition till riksdagen denna vår lägga fram förslag till bestämmelser om införsel för vissa skatter och avgifter på grundval av den promemoria som upprättats i ämnet inom finansdepartementet, Fi 1968: 11.

Skatter och allmänna avgifter faller, som nyss sagts, inte automatiskt in under NInfL:s tillämpningsområde. Beträffande införselobjekten gäller att den nya lagen innebär en vidgning i jämförelse med ÄInfL. F. n. gäller att införsel kan ske endast i avlöning, pension eller livränta. Fr. o. m. den 1 juli 1969 får genom införsel tas i anspråk såväl arbetstagares avlöning, vare sig den utgår i form av tidlön, ackordsersättning, provision eller annan gottgörelse som annan ersättning för arbetsinsats av galdenären, om dennes ställning därvid är jämförlig med en arbetstagares, periodiskt utgående vederlag för utnyttjande av patent eller av rätt till litterärt eller konstnärligt verk eller annat sådant eller för överlåtelse av rörelse samt vad som utgår såsom pension eller livränta. NInfL föranleder således en omarbetning av reglerna i UInfL.

Promemorian Fi 1969: 2 innehåller ett förslag till en ny lag, som avses ersätta UttagandeL och UInfL. Promemorian har inte rönt invändningar i sak under remissbehandlingen. Jag finner således förslaget väl ägnat att läggas till grund för lagstiftning i ämnet.

Inom finansdepartementet har efter remissbehandling av promemorian utarbetats förslag till lag om uttagande av utländsk skatt och allmän av-

gift. Förslaget, som grundar sig på förslaget i promemorian, torde få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga 3*.¹

Departementsförslaget skiljer sig från förslaget i promemorian huvudsakligen i tekniskt hänseende. Bestämmelserna i 1 § och 2 § första stycket i promemorian har, som Svea hovrätt föreslagit, förts samman till en bestämmelse. Fullmakten för Kungl. Maj:t att förordna om uppörd och indrivning avses innefatta även rätt för Kungl. Maj:t att föreskriva när införsel får äga rum. Den nu gällande föreskriften om myndighets rätt att föra talan vid indrivning av utländsk skatt eller avgift har inte tagits med i departementsförslaget. Det ankommer på Kungl. Maj:t att meddela bestämmelser i detta hänseende.

Genomförs förslaget bör enligt min mening ske en översyn av de kungörelser som reglerar uttagandet här i landet av utländska skatter och allmänna avgifter. Översynen bör ha till syfte att åstadkomma överensstämmelse mellan införselmöjligheten för å ena sidan svenska skatter och allmänna avgifter och å andra sidan liknande utländska skatter och allmänna avgifter. I avvaktan på denna översyn bör emellertid de föreskrifter som Kungl. Maj:t meddelat med stöd av UttagandeL och UInFL fortfarande få gälla. Några andra övergångsbestämmelser synes f. n. inte behövliga.

Hemställan

Jag hemställer, att lagrådets yttrande genom utdrag av protokollet inhämtas enligt 87 § regeringsformen över förslaget till *lag om uttagande av utländsk skatt och allmän avgift*.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:
Gunnel Anderson

¹ Bilagan har uteslutits här. Det vid propositionen fogade författningsförslaget är likalydande med det i bilagan intagna.

Bilaga 1

Lagberedningens förslag
till
Lag om införsel för uttagande av utländska utskylder eller
allmänna avgifter

Härigenom förordnas som följer.

Beträffande utländska utskylder eller allmänna avgifter, som enligt överenskommelse med främmande stat må indrivas här i riket, äger Konungen under förutsättning av ömsesidighet förordna, att de må uttagas genom införsel, samt bestämma villkoren härför.

Denna lag träder i kraft den

Genom lagen upphäves lagen den 15 juni 1935 (nr 316) om införsel i avlöning, pension eller livränta för uttagande av oguldna utländska utskylder eller allmänna avgifter.

När i lag eller författning hänvisning förekommer till sistnämnda lag, skall i stället nya lagen gälla.

Bilaga 2

Promemorians förslag

till

Lag om uttagande av utländsk skatt och allmän avgift

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Utländsk skatt eller allmän avgift, som avses i överenskommelse mellan Sverige och främmande stat om handräckning i beskattningsärenden, får uttagas här i riket om särskilda bestämmelser utfärdats härom.

2 §.

Konungen äger meddela bestämmelser av innebörd, att utländsk skatt eller allmän avgift som avses i 1 § får uppbäras eller indrivnas här i riket i samma ordning som svensk skatt eller allmän avgift samt bestämma villkoren härför.

Införsel får meddelas för uttagande av utländsk skatt eller allmän avgift om detta uttryckligen framgår av bestämmelser enligt första stycket.

3 §.

Vid tillämpning av bestämmelser som avses i 2 § äger myndighet föra statsverkets talan i samma utsträckning som i fråga om svensk skatt eller allmän avgift, om ej annat framgår av bestämmelserna.

Denna lag träder i kraft den

Genom lagen upphäves lagen den 15 juni 1935 (nr 315) angående uttagande i vissa fall av ogulden utländsk utskyld eller allmän avgift samt lagen den 15 juni 1935 (nr 316) om införsel i avlöning, pension eller livränta för uttagande av oguldna utländska utskylder eller allmänna avgifter. När i lag eller författning hänvisning förekommer till någon av de sistnämnda lagarna, skall i stället den nya lagen gälla.

Har beslut om införsel för utländsk skatt eller allmän avgift, som ej får uttagas genom införsel enligt denna lag, meddelats före ikraftträdandet, skall beslutet även därefter tillämpas i enlighet med äldre lag, till dess utmätningssmannen på begäran av gäldenären eller eljest förordnar att beslutet skall hävas.

Utdrag av protokoll, hållet i lagrådet den 14 mars 1969.

N ä r v a r a n d e :

f. d. justitierådet	LIND,
justitierådet	ALEXANDERSON,
regeringsrådet	RINGDÉN,
justitierådet	CONRADI.

Enligt lagrådet den 11 mars 1969 tillhandakommet utdrag av protokoll över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 21 februari 1969, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i 87 § regeringsformen avsedda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om uttagande av utländsk skatt och allmän avgift*.

Förslaget, som finns bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av departementsrådet Göran Wahlgren.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:

Brita Dydrick

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 21 mars 1969.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, HOLMQVIST, ASPLING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, BENGTTSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter lagrådets utlåtande över förslag till *lag om uttagande av utländsk skatt och allmän avgift*.

Föredraganden upplyser, att lagrådet lämnat lagförslaget utan erinran, och hemställer, att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att antaga förslaget.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnel Anderson